

DAGURIN
11.
NOVEMBER

DÝRASTA

BRAND Í HOLLYWOOD

TAÐ ERU KANSKA **FLEIRI** ENN **20** ÁR SÍÐANI, AT **DEMI MOORE** VERULIGA **LIVDI** UPP TIL **HEITIÐ** SUM TANN **BESTA** Á HVÍTA **LØRIFTINUM**. MEN **BETUR** ENN TEY **FLESTU** DUGIR HON AT **BRANDA** SEG SJÁLVA, OG **FRAMVEGIS** ER HON **JAVNAN** AT SÍGGJA Á **UNDIRHALDSSÍÐUNUM** HJÁ TABLOID-PRESSUNI

FILMUR

Jákup Mørk
post@sosialurin.fo

Meira enn nakað, so snýr Hollywood seg um kynstrið at selja seg sjálvan. Í riðlinum av stórum stjørnunøvnum er skjótt, at títt egna navn dettur burtur, og tá kann verða trupult at vinna seg upp aftur úr mongdini.

Eingin ivi er um, at føðingardagsbarnið hesaferð dugir nevnda kynstur. Frá teirri løtu, at fólk fyrstu ferð varnaðust hana á hvíta løriftinum, hevur Demi Moore argað, bergtikið og meitlað seg fasta í sálina hjá filmsíðnaðinum.

Leyg um aldurin

Málið var at gerast kend, og tí ivaðist hon ikki, tá hon fekk móguleikan at verða avmyndað nakin í Oui Magazine. Tá blaðið kom á gøtuna, var Moore 17 ár, men sjálf sigur hon, at hon bert var 16, tá myndirnar vórðu tiknar.

– Eg var farin úr skúlanum við tí fyrri eyga at vinna meg fram. Og ein finta í hesum var at lúgva um mín aldur, tá tey spurdu, um eg var 18, so sum kravið var, hevur Demi Moore síðani sagt.

Myndirnar av naknu Demi Moore hava síðani ferðast víða um allan heim, men tað var við livandi myndum framman fyri upptøkutólum – og ikki teimum stillu framman fyri myndatólinum – at Demi Moore gjørdist kend.

Longu í '81 fekk hon fyrsta lítla leiklutin í eini sjónvarpsrøð. Hon gjørdi al-samt meira um seg, og tá hon hevði ein

týðandi leiklut (Jules) í St. Elmo's Fire, varð kósinn sett móti stjørnunum.

Heilt stóra gjøgnumbrotið kom, tá hon saman við Patrick Swayze hevði høvuðsleiklutin í Ghost. Filmurin var tann mest sýndi yvir høvur hetta árið. Kørleiksscenan við Swayze, tá Unchained Melody ljómar í bakgrundini, gjørdist ímyndin av størstu kvinnuligu stjørnuni í Hollywood, og tá Oscar-virðislønirnar skuldu handast hetta sama árið, stóð Moore fremst í røðini.

Dýr og vánalig

Næstu árin var tað eingin yvir og eingin við síðunar av Demi Moore. Merkisvert er, at meðan filmsummælarar sjáldan høvdu nakað gott at bera henni, so var hon nærum garantur fyri framúr vitjunartølum til bio-sýningarnar. Fyrst og fremst, tí hon dugdi framúr væl at selja seg sjálva. Bæði við at vísa seg á røttu støðum til rætta tíð, og eisini tí hjúnarbandið við Bruce Willis avgjört

eisini var nakað, sum littu bløðini dæmdu at skriva um.

Í 1996 setti hon øll met, tá hon fekk ikki minni enn \$12,5 mió fyri at spæla leiklutin sum Erin Grant í Striptease. Yvir ein kamb vóru ummælini vánalig, men um allan heim streymaðu bio-gestirnir at síggja toppleysu Demi Moore dansa. Meira enn eitt meistara-verk hjá filmsframleiðarunum, so var talan um meistara-verk hjá Moore, sum aftur her vísti hegnið at selja seg sjálva. Veruleikin er nevnlíga, at hon – um-framt myndirnar í Oui – hevði átta scenur, har hon hevði víst seg uttan topp. Men hóast veruleikan var tað at rokna sum nærum heimssensatió, tá Striptease kom í Bio-høllirnar.

Einastu »heiðurslønirnar«, sum Moore fekk fyri leiklutin, var, at hon varð vald sum vánaligasti sjónleikarinn og sum partur av vánaligasti parið (saman við Burt Reynolds) av Golden Raspberrys, men líka legði Moore í.

Krúnrakað stóð hon aftur ovast á listanum hjá Raspberrys, tá hon tvey ár seinna hevði høvuðsleiklutin í G.I. Jane. Aftur vóru filmsummælararnir á einum máli um, at filmurin og leiklistin var vánalig. Og aftur tustu fólk í bio-høllirnar. Hesa ferð fyri at síggja Moore í eini tough-bitch útgávu sum herkvinna, ið var harðari enn allir harðir hálsar tilsamans.

Tekkist lesarum

Síðani hevur tað verið meira friðarligt kring Moore. Í øllum førum, tá umræðu leiklutir á hvíta løriftinum. Hon var tó aktuel við *Charlie's Angels: Full Throttle*, har hon spældi Madison Lee, og við triðu »virðislønini« hjá Golden Raspberry vísti hon seg enn einaferð sum hon, ið filmsummælarar elska at hata.

Og so sanniliga hevur hon eisini hildið fast um leiklutin sum tann, ið fólk elska at lesa um. Er ein stór veitsla í Hollywood er einki so vist, sum at Moore nýtir høvið til at vísa seg í bæði vøkrum og frekum kjólum. Og eins vist er tað, at myndamennirnir standa klárir við blitzunum, tá hon traðkar á reyða teppið. Nú hon sunnudagin fer um tey fimmti, er hon framvegis millum tey dýrastu í Hollywood. Mett verður, at bankabókin stendur í níggi-siffradum dollaratølum, og tí hevur hon neyvan fyri neyðini at finna sær nýggjar leiklutir. Men sjálf hevur hon ongan tíð gjørt nakað fyri avsanna, at hon aftur skal nýtast sum høvuðssúla, tá nýggj bio-hitt skulu framleiðast.

Friður við Franco

Tann 11. november 1950 góðtekur Francisco Franco eina vápnahvild, sum ber við sær, at hann ikki longur roynir at hertaka Gibraltar. Franco vann sær hernaðarligt einaræði í Spania, og hann ætlaði sær eisini lítlu hálvöynna, sum er syðst á spanska meginlandinum. Hetta eydnaðist tó ongantið, og enn í dag er Gibraltar partur av ensku krúnuni.

Lennon argar

Tann 11. november 1968 kom fyrsta útgávan hjá John Lennon og Yoko Ono. Útgávan bar heitið Unfinished Music No.1, og var hon úrslit av einum tónleikaeksperimentið, sum tey bæði høvdu gjørt gjøgnum eina nátt. Og teimum báðum so líkt, so argaðu tey eisini hópin av fólki við útgávuni. Ikki minst tí perman á húsanum var ein mynd av nakna parinum, meðan baksíðan var sama mynd – tó tikin aftanfrá.